

στο το ίδιο το γράμμα, σάν σημάδι να
 πούμε, απέναντι όλων αυτών των κυρίων,
 που θέλουν καλά και σώνει, Γυνάισο.
 Κύριο Παράδοξο,
 Μὲ λίγη μου εἰδα, οὐτὶ ἐλίσταται ἀπὸ τὸ
 περασμένο φύλλο τῆς ἐΚκλησιαστικῆς.
 Καὶ ἐκλήθηθα τόσο περισπούδ, ὅσο εἶ-
 να ἀνάγκη, νὰ θῶσάτος φωνή, γὰρ τὴν
 φρέλλα μου ἔπασσε τοὺς σικταλτοὺς μας,
 μὲ αὐτὸ τὸ περίφημο Γυνάισο. Καὶ πρῶ-
 τα πρῶτα δὲν ἔξωρ τί χρειαῖται. Ἐγὼ
 ἔβησα χροῖα στὸ ἔξωρτικόν. Ἦμωνα
 ἀποκαταστήσει καὶ ἀποκαταστήσει στὴν Πατρίδα
 καὶ καὶ καὶ καὶ καὶ καὶ καὶ καὶ καὶ καὶ καὶ
 γράμματα. Οὐτε ποτενὸν καὶ στὸ ἔξωρ-
 τικόν τοὺς δοῦλους, καὶ πέρνοντ τὰ μαγα-
 ριὰ ἢ τὰ σπῖτα, ἐν ἔξωρτικόν γράμματι.
 Σὺν λέει οἱ. Στάθις, πῶς καὶ δὲν εἶνα
 καὶ οἱ Τσιγγῶτες καὶ ἔχουν ἀνάγκη μὲν
 ἔξωρτικόν καὶ νὰ εἶνα, λέει, ἀλλὰ δὲν
 ἔχουν καὶ ἔξωρτικόν καὶ ἔξωρ τὸ ἐγὼ
 τί κορυφῶσαι λέει, γὰρ λέει αὐτὸ

